

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1366

09.11.2018

Генеральному прокурору України

ЛУЦЕНКУ Ю.В.

Шановний Юрію Віталійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Луценка І. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 9 листопада 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 4 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Україна, 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

№ 11-2566

від "08" листопада 2018 р.

Генеральному прокурору
Луценку Ю.В.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Щодо забезпечення ефективного здійснення
Генеральною прокуратурою в суді представництва
інтересів держави з метою визнання права
державної власності України в особі Фонду
державного майна України на частину
нафтопродуктопроводу Грозний-Армавір-Трудова*

Шановний Юрію Віталійовичу!

Я, як народний депутат України і член Комітету Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції, відповідно до Постанови Верховної Ради України «Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України восьмого скликання» від 4 грудня 2014 року № 22-VIII, є також членом Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації VIII скликання.

Так, 12 липня 2018 року відбулося засідання Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації на якому, серед інших, також було розглянуто питання ТОВ «ПрикарпатЗахідтранс».

На даному засіданні щодо неналежного здійснення представництва інтересів держави Україна у судовому засіданні в межах справи №14/312 від 30 травня 2018 року заступником прокурора Рівненської області доповідав представник Генеральної прокуратури і щодо загального стану вирішення даного питання уповноважені посадові особи Фонду державного майна України та Міністерства енергетики та вугільної промисловості України.

За результатами такого розгляду, у межах Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації було прийнято рішення Комісії «Щодо ситуації, яка склалась навколо Дочірнього підприємства «Прикарпатзахідтранс», Південно-Західного акціонерного товариства трубопровідного транспорту нафтопродуктів», датоване 12 липня 2018 року.

У даному рішенні, окрім іншого, зобов'язано Кабінет Міністрів України, Генеральну прокуратуру, Фонд державного майна України, Міністерство юстиції України та Міністерство енергетики та вугільної промисловості України проаналізувати можливість відновлення права власності України на частину нафтопродуктопроводу Самара-Західний напрямок та Грозний-Армавір-Трудова, що проходить територією України, довжиною 1433 км з метою запобігання втрати стратегічно важливого для держави об'єкту.

Мені, як народним депутатом України, членом Спеціальної контрольної комісія Верховної Ради України з питань приватизації, під час здійснення депутатських повноважень, стала відома інформація про те, що частини нафтопродуктопроводу Грозний-Армавір-Трудова, що проходить територією України, систематично розкрадається, розпилюється (вирізається) та здається на металобрухт (продається) представниками підприємства, центр керування якого знаходиться у державі-агресор Російській Федерації. (<https://pmg.ua/life/75009-na-zakarpatti-provertayut-aferu-gigantskykh-masshtabiv-podrobysci-shokuyut>).

Загальновідомо, що Касаційним господарським судом Верховного Суду було відмовлено у задоволенні позовних вимог Заступника Генерального прокурора України в інтересах держави в особі Фонду державного майна України від 30.08.2005 року про визнання права власності за державною України в особі Фонду державного майна України на частини нафтопродуктопроводів Самара-Західний напрямок та Грозний-Армавір-Трудова, що проходять територією України, загальною довжиною 1433 км, витребування даної частини нафтопродуктопроводу з володіння ДП «ПрикарпатЗахідтранс» та передання їх Фонду державного майна України.

Це викликало значний суспільно-політичний резонанс зважаючи, зокрема, на об'єктивні сподівання українського народу щодо успішності проведеної останніми роками судової реформи в Україні, національні інтереси держави та триваючу вже майже 5 років неоголошену війну (військову агресію) збройних сил Російської Федерації на території України.

Відомо, що Рішенням Господарського суду Рівненської області від 30 серпня 2017 року, яке залишено без змін Постановою Рівненського апеляційного господарського суду від 18.12.2017 року у справі №14/312 було встановлено, що нафтопродуктопровід Самара-Західний напрямок і нафтопродуктопровід Грозний Армавір-Трудова є незалежними об'єктами, не пов'язаними технологічно, і знаходяться на географічно віддалених один від одного територіях. З технічної точки зору ці об'єкти не можуть бути ідентифіковані спільно як частина нафтопродуктопроводу, що проходить через територію України загальною довжиною 1433 км. Кожен із вказаних нафтопродуктопроводів має свою довжину та технічні й інші характеристики. Зазначену позицію також підтверджено у справі №14/312 Постановою Касаційного господарського суду Верховного суду від 30 травня 2018 року.

Так, відповідні судові рішення ґрунтуються, зокрема, на висновку інженерно-технічної судової експертизи від 20.03.2017 року, яка була проведена на виконання ухвали Господарського суду Рівненської області від

18.02.2016 року. Однак, під час здійснення депутатських повноважень мені також стало відомо, що даний висновок інженерно-технічної судової експертизи від 20.03.2017 року є свідомо підробленим та створеним умисно для відмовлення у задоволенні позовних вимог прокуратури.

Загалом, до прийняття судом рішення про перегляд за нововиявленими обставинами у цій справі, попередніми рішеннями суду як першої, апеляційної так і касаційної інстанції було прийнято рішення про повне визнання права власності на частини двох повноцінно відмінних один від одного нафтопродуктопроводів: Самара-Західний напрямок та Грозний-Армавір-Трудова, що проходять територією України, загальною довжиною 1433 км, за державою Україна в особі Фонду державного майна.

У зв'язку з чим, мною, як народним депутатом України, до Генеральної прокуратури, 31 жовтня 2018 року була подана відповідна заява за вих.№11-2530 про можливе вчинення посадовими особами ДП «ПрикарпатЗахідтранс» «Південно-Західного Відкритого Акціонерного Товариства Трубопровідного Транспорту Нафтопродуктів» сукупності злочинів, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 1 ст. 358, ч. 4 ст. 358, ч. 2 ст. 384 Кримінального кодексу України. Таким чином, на даний час, ці відомості внесені до Єдиного реєстру досудового розслідування та здійснюється відповідне досудове розслідування.

У той же час, судами всіх інстанцій після перегляду згаданого рішення, було зазначено, що спірна частина нафтопродуктопроводу Грозний-Армавір-Трудова: 1) не належить і ніколи не належала на праві власності ДП «ПрикарпатЗахідтранс» та не знаходиться у його володінні; 2) крім того, на думку суду, цього нафтопродуктопроводу взагалі не існує (прокурором не було надано належних та допустимих доказів фактичного існування спірної частини нафтопродукту), а позиція прокуратури щодо «недоведеності факту відсутності такого нафтопроводу» є «переоцінкою доказів» у справі.

Загалом, Верховний Суд постановив, що відсутність правомірних підстав для задоволення позовної заяви заступника Генеральної прокуратури в інтересах держави Україна в особі Фонду державного майна України обґрунтовується відсутністю саме по собі (матеріально) на території України такої частини нафтопродуктопроводу Грозний-Армавір-Трудова.

У зв'язку з чим, з рішення судів першої та апеляційної інстанцій у справі №14/312, що підтверджується згаданою вище постановою Верховного Суду, об'єктивно впливає, що судом не було вирішено питання щодо юридичного носія речового права на нафтопродуктопровід Грозний-Армавір-Трудова.

Тобто, у цій частині судом не оцінювались докази та факти приналежності саме цього нафтопродукту державі Україна на підставі такого речового права як право власності.

Таким чином, остаточним судовим рішенням, що набрало законної сили (Постанова Касаційного господарського суду Верховного суду у справі №14/312 від 30 травня 2018 року), зважаючи на вищезазначене, було підтверджено право власності за ТОВ «ПрикарпатЗахідтранс», що є дочірнім підприємством Південно-Західного відкритого акціонерного товариства трубопровідного транспорту нафтопродуктів Російської акціонерної

компанії «Транснафтопродукт», лише на частину нафтопродуктопроводу напряму Самара-Західний, що розташований на території України.

Нагадую, що Конституцією України та пунктом 1 ч. 1 ст. 24 Закону України «Про статус народного депутата України» встановлено, що народний депутат України зобов'язаний: 1) дбати про благо України і добробут Українського народу, захищати інтереси виборців та держави.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про прокуратуру», прокуратура України становить єдину систему, яка в порядку, передбаченому цим Законом, здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави.

Згідно з п. 5 ст. 17 Закону України «Про статус народного депутата України», народний депутат України як представник державної влади у разі порушення прав, свобод і інтересів людини та громадянина, що охороняються законом, та інших порушень законності має право на місці вимагати негайного припинення порушення або звертатися з вимогою до відповідних органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, керівників підприємств, установ та організацій припинити такі порушення.

Враховуючи вищезазначене, керуючись ст. ст. 16, 17 Законом України «Про статус народного депутата України», з метою забезпечення належного, об'єктивного та ефективного депутатського (парламентського) контролю за станом дотримання принципу законності на території України,

В И М А Г А Ю:

1) Негайно ініціювати здійснення Генеральною прокуратурою належного та якісного представництва інтересів держави Україна в суді з метою визнання права державної власності України в особі Фонду державного майна України на частину ділянки нафтопродуктопроводу Грозний-Армавір-Трудова, що проходять територією України, скасування відповідного запису у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно про поточну державну реєстрацію права власності на дану частину нафтопродуктопроводу та, зрештою, витребування це майно з незаконного і недобросовісного володіння.

2) Надати належним чином завірену копію висновку інженерно-технічної судової експертизи від 20.03.2017 року, яка була проведена на виконання ухвали Господарського суду Рівненської області від 18.02.2016 року та стала предметом розгляду Касаційного господарського суду у складі Верховного суду у справі 14/312.

Офіційну відповідь на даний запит вимагаю надати у встановлені ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України» строки.

**З повагою -
народний депутат України**

**І.В. Луценко
(посв. №211)**